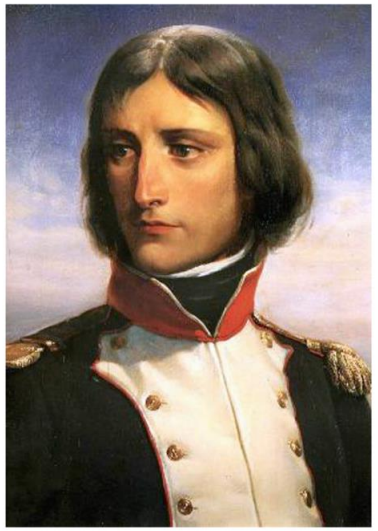

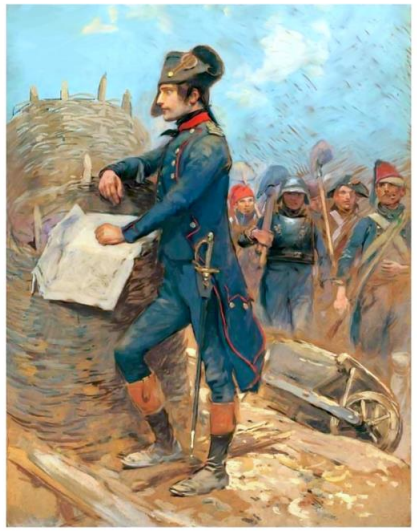

Napoleon Bonaparte

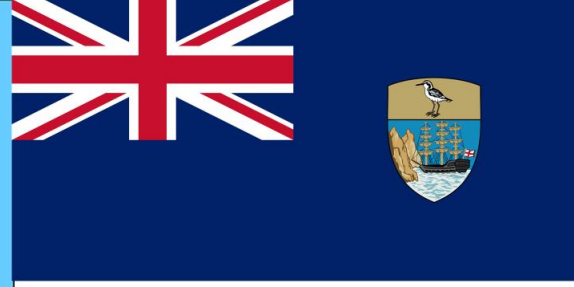

Napoleon's death by Carl von Steuben

Napoleon Bonaparte döden på Sankta Helena

Napoleon Bonaparte, född som Napoleone di Buonaparte,, men tog namnet Napoleon I under sin regeringstid som kejsare av Frankrike), född 15 augusti 1769 i Ajaccio på Korsika, död 5 maj 1821 på Sankta Helena i Sydatlanten, var Frankrikes kejsare från 18 maj 1804 till 6 april 1814 och återigen (under de hundra dagarna) från 20 mars till 22 juni 1815.

Som överbefälhavare för den franska militärmakten erövrade och härskade han över större delen av västra och centrala Europa och innehade ett par år även makten i Egypten. Det misslyckade fälttåget mot Ryssland försvagade sedan hans position, vilket så småningom ledde till det slutgiltiga nederlaget vid slaget vid Waterloo och hans fall. Sedan Napoleon förlorat slaget i Waterloo blev han avsatt och förvisad till den isolerade ön Sankta Helena mitt ute på Atlanten. Där dog han sex år senare.

Napoleon föddes 1769 på Korsika. Fadern Carlo Bonaparte var aktiv inom den korsikanska motståndsrörelsen vid Napoleons födelse, men övergav denna och anslöt sig till Frankrike, vilket belönades med att han blev ledamot i ständerförsamlingen i Versailles.

Efter att ha flytt det förlorade slaget vid Waterloo tvingades Napoleon fyra dagar senare till en andra abdikation samt ny landsförvisning, denna gång till ön Sankta Helena, Atlanten. Efter tio veckors seglats anlände de brittiska skeppen till den lilla ön den 14 oktober 1815. Vid den tiden hade ön endast 2 000 bofasta invånare och omkring 2 700 brittiska soldater. Invånarna utgjordes av en blandning av européer, afrikaner, malajer, indier och kineser, och ön tillhörde egentligen det brittiska Ostindiska kompaniet. Den brittiska regeringen "lånade" således ön.

Napoleon och hans följe fick slå sig ned på en herrgård vid namn Longwood, som rustades upp inför deras inflyttning. Britterna hade beviljat 16 personer lov att följa med till ön

Målning föreställande Napoleon som fånge på Sankta Helena.

Sankta Helena

Sankta Helena (engelska Saint Helena, även känd som Sankt Helena) är en ö i södra Atlanten 1 850 kilometer väster om Angola på den afrikanska kontinenten. Ön har en befolkning på cirka 4 400 invånare och en areal av 122 kvadratkilometer. Huvudort är Jamestown. Ön har tillhört Storbritannien sedan 5 maj 1659 och Förenta Nationerna anser den vara ett icke-självstyrande område.

Sankt Helena är huvudön i det brittiska utomeuropeiska territoriet Sankta Helena, Ascension och Tristan da Cunha innan 2009 Sankt Helena med avhängiga territorier (engelska Saint Helena and Dependencies), till vilket ytterligare två områden hör: Ascension och Tristan da Cunha Island (här ingår även öarna Inaccessible Island, Gough Island och Nightingale Island med Middle Island och Stoltenhoff Island).

Ön Sankt Helena är indelat i åtta distrikt. Dessa är Jamestowndistriktet, Half Tree Hollow-distriktet, St Pauls-distriktet, Levelwooddistriktet, Longwooddistriktet, Alarm Forest-distriktet, Blue Hill-distriktet och Sandy Bay-distriktet.

Parlamentet "Legislative Council" har sitt säte i Jamestown. Sankt Helena har sin egen valuta sankthelenskt pund parallellt med GBP.

Ön upptäcktes 21 maj 1502 av kapten João da Nova, Portugal och namngavs efter helgonet Sankta Helena. Portugal gjorde anspråk på ön 1645, men British East India Company (Brittiska Ostindiska Kompaniet) tog ön i besittning år 1659 genom att etablera en handelspost där. Britterna har gjort anspråk på ön sedan 1588 och ön blev 1659 brittisk koloni.

Napoleon I tillbringade sina sista levnadsår, 1815 till 1821, som fånge på ön.
Innan Suezkanalen byggdes var Sankt Helena en ö av strategisk betydelse – det var här som fartyg lade till på sin väg till och från bland annat Indien och kunde få bland annat färskt vatten. Särskilt viktig var den för brittiska fartyg före 1795 innan de tog kontroll över Kapkolonin.

På St Helena fanns ett svenskt (till 1905 svenskt-norskt) konsulat 1843–1913. Tidvis (1854–1873 och 1884–1886) tjänstgjorde vid detta konsulat jämsides med konsuln även en vicekonsul. Sedan den siste svenske konsuln John William Broadway (1853–1913) avlidit, stod konsulatet vakant, tills det drogs in 1928.

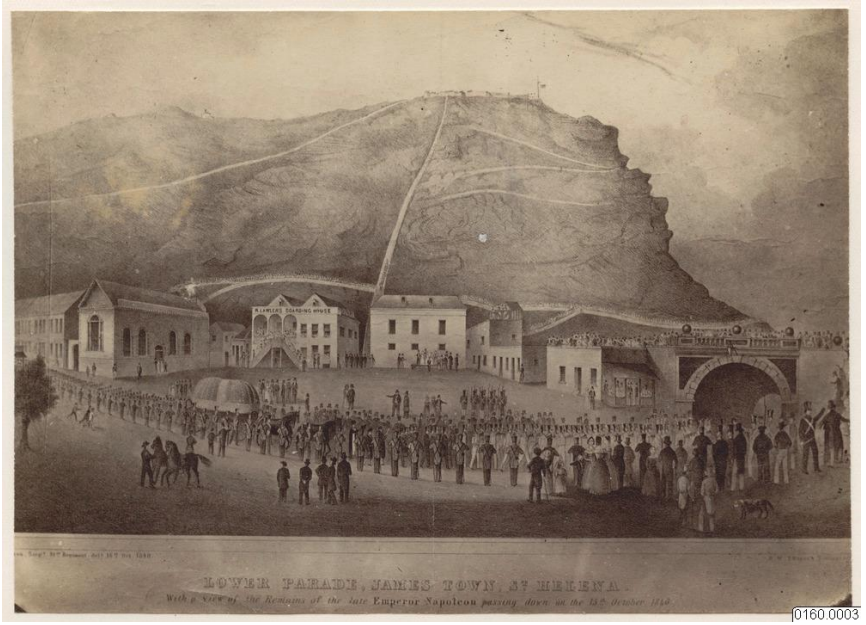

Den 13 oktober 1840 förs kejsar Napoleons kvarlevor till hamnen i Jamestown, S:ta Helena för vidare befordran till Hôtel des Invalides i Paris.

5°45 W
St Helena
Island
Sugarloaf
Point
15°55 S
Jamestown
Barn Point
Long Lodge
Half Three
Hollow
Longwood
Glencot
Egg isl
Diana
Peak
George isl
The Buoys
Speary isl
km
5

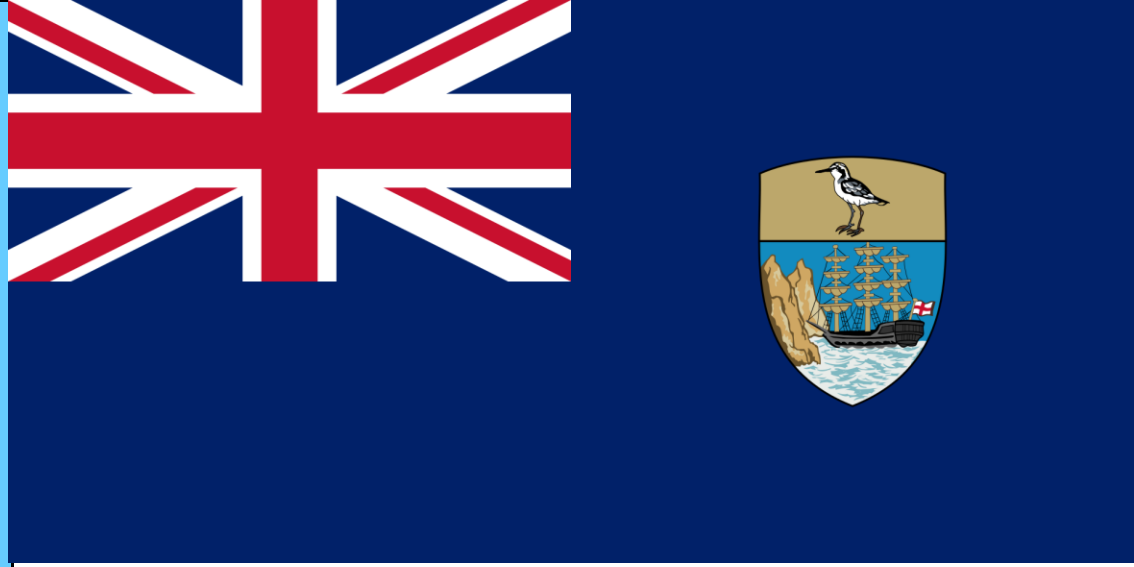

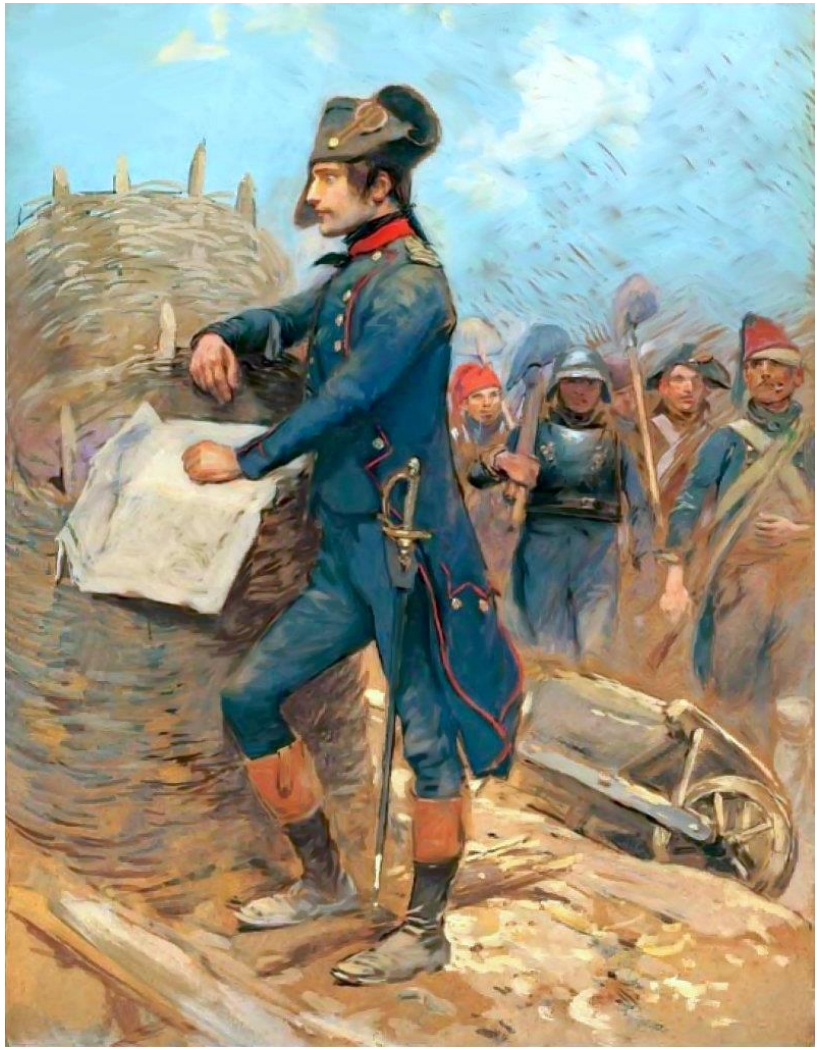

Napoleon Bonaparte

Britterna hade beviljat 16 personer lov att följa med till ön; bland dem fanns hans tjänstefolk men även hans nära vän Henri Bertrand och diplomaten och generalen Charles Tristan de Montholon. Livet på ön var monotont och tråkigt, och vissa menar att det dåliga klimatet, särskilt vid den plats där Napoleon bodde, bidrog till att han dog tidigare än nödvändigt. Den 5 maj 1821 avled Napoleon och han dödförklarades kl. 17.51. Vissa har spekulerat i att han skulle ha mördats. En svensk tandläkare, Sten Forshufvud, publicerade exempelvis en bok år 1961 där han menade sig ha klara bevis för att Napoleon hade betydande mängder arsenik i kroppen vid dödstillfället. Med hjälp av analyser av Napoleons hår från olika perioder i hans liv har man på senare tid dock kunnat bevisa att Napoleon inte blev förgiftad utan dog av magcancer.

Dödsmask

Longwood House

Longwood House

År 1821 Longwood Hause

Napoleon's death by Carl von Steuben

Napoleon's death by Carl von Steuben

Napoleons testamente

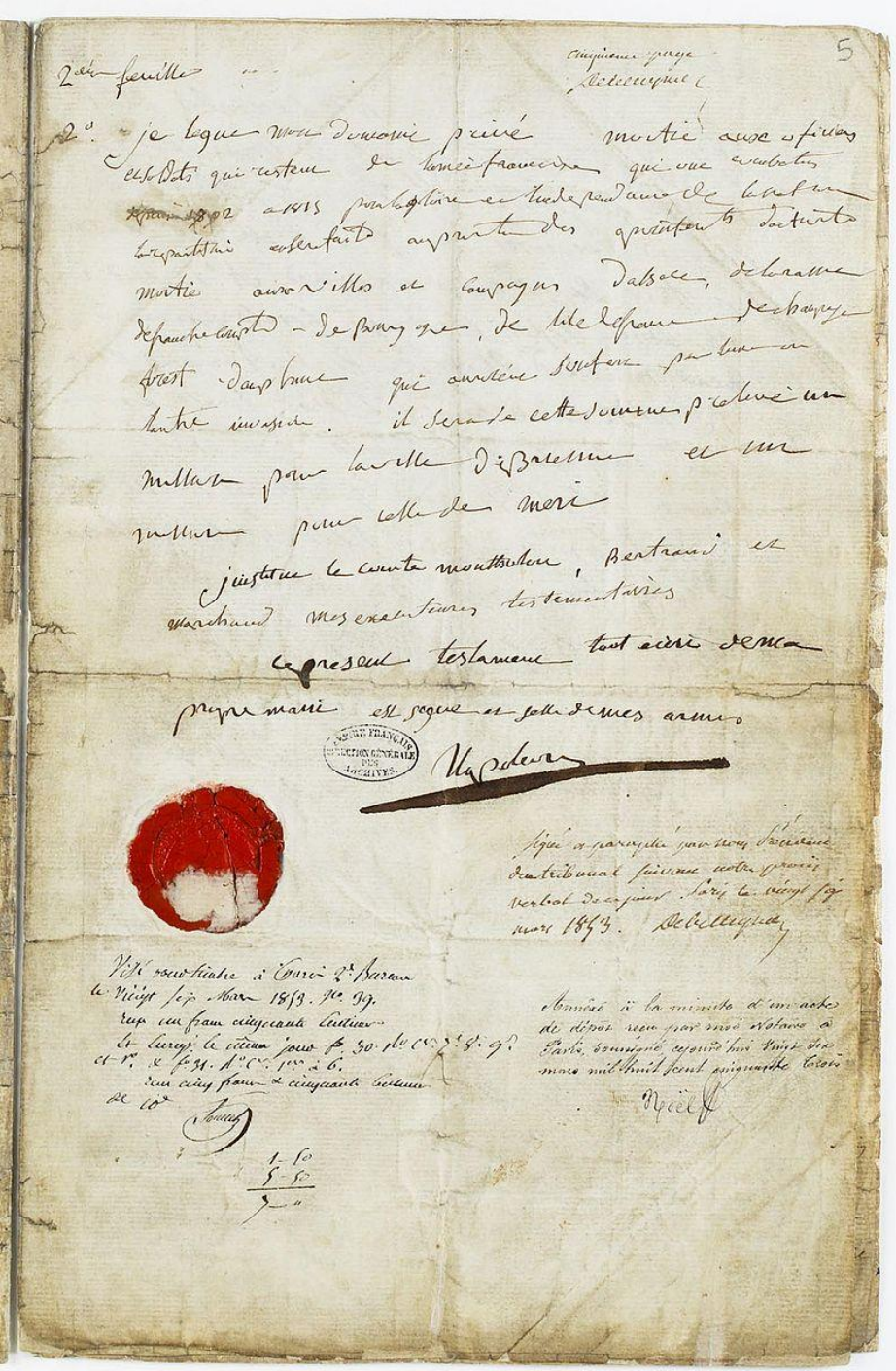

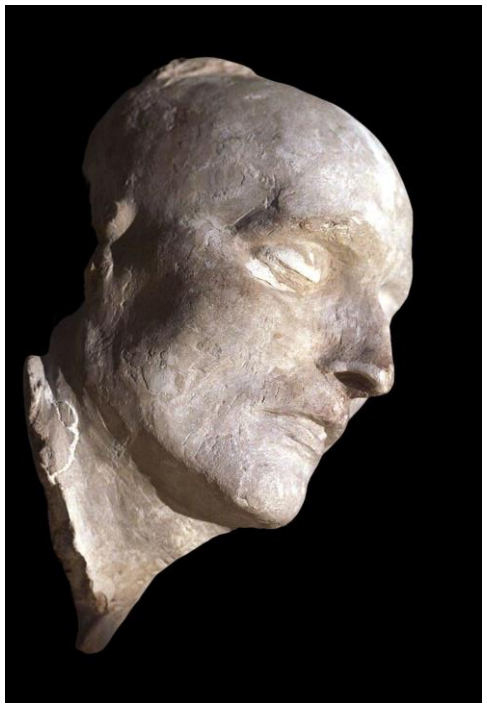

Les Invalides

Napoleon's Tomb' (French title: L'Apothéose de Napoléon) is an 1821 oil painting by the French artist Horace Vernet.

Hôtel des Invalides är ett byggnadskomplex i Paris sjunde arrondissement. Det innehåller museum och monument relaterade till Frankrikes militärhistoria, men även ett sjukhus och pensionärshem för krigsveteraner, vilket är byggnadens grundsyfte. Byggnadskomplexets mest framträdande del är Invaliddomen, det kupolförsedda och centralt placerade kapellet.

I byggnaderna finns dessutom Musée de l'Armée – Franska arméns militärmuseum, Musée des Plans-Reliefs och Musée d'Histoire Contemporaine, samt begravningsplatser åt flera franska krigshjältar, inklusive Napoleon I.